

Enkeltmand, den ramte i en Kommune, og det er derfor vanskeligt at sige, hvor man skulde skillinge sammen og hvor ikke, men jeg gaar ud fra, at adskillige ville kunne klare det uden Tilskud, og at man i de Tilfælde, jeg nævnte, bør træde til, naar Sogneraadet giver vedkommende sin Anbefaling og siger, at det er en dygtig og driftig Mand. Til Trods for, at den højtærede Finansminister tidligere har udtalt, at vi ikke gerne skulde ind paa denne Sag igen, har jeg dog ikke helt opgivet Haabet om at faa noget vedtaget i den af mig antydede Retning allerede i denne Samling, og jeg vil derfor bede den højtærede Finansminister, Finansudvalget og Rigsdagen i det hele om, at man, hvis et Forslag kan komme frem paa en eller anden Maade, vil stille sig velvillig over for et saadant Forslag.

Finansministeren (C. Hage): Da jeg er nødt til at være til Stede i det andet Ting ved Behandlingen af nogle Lovforslag der, skal jeg allerede paa dette Tidspunkt fremsætte mine Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremkommet. Den ærede Ordfører omtalte, at der vilde blive foretaget en Opgørelse, naar Tillægsbevillingen foreligger i endelig Skikkelse, over, hvor stort et Beløb der kommer paa Nybevillinger i egentlig Forstand, hvor meget der er hjemlet ved tidligere givne Love, og hvor meget der endelig er Genbevillinger. En saadan Opgørelse er under Udarbejdelse, og den vil i alt Fald blive færdig, saaledes at den kan foreligge, naar Tillægsbevillingsloven er endelig vedtagen. — Den ærede Ordfører omtalte endvidere det af mig stillede Ændringsforslag om at indrømme Æbeltoft Kommune Nedsættelse af den Rente, som skal svares af de 200,000 Kr., som Havnen har faaet til Laans, for et Tidsrum af et Aar, fra 11. Juni 1902 til 11. Juni 1903. Den ærede Ordførers Udtalelser tydede paa, at det ikke er med særdeles stor Lyst, at Finansudvalget har givet sin Tilslutning til det af mig stillede Ændringsforslag. En saadan Stemning i Finansudvalget er jeg tilfreds med. Det vil være vel bekendt, at der mellem Aar og Dag strømmer ind over Finansministeren en Mængde Andragender baade fra Kommuner og fra andre, som have modtaget Laan af Statskassen paa bestemte Afdrags- og Rentevilkkaar, men som dog idelig og idelig anmode om at faa Nedsættelse eller hel Eftergivelse af de Forpligtelser, de have paataget sig. Naar jeg i det foreliggende Tilfælde har ment at

kunne stille Forslag om delvis at imødekomme det Andragende, som er tilstillet mig fra Æbeltoft Kommune — det gik nemlig ud paa Nedsættelse af Renten til Halvdelen for 5 Aar, medens jeg har foreslaaet at imødekomme dette Ønske for eet Aar — saa er Grunden den, at det vel maa erkendes, at det første Aar, som er hengaaet, efter at Havneanlægget er blevet fuldført, naturligen kan bringe nogen Skuffelse med Hensyn til de Indtægter, som Havnen indbringer, hvortil kommer, at det af Kommunen er blevet anført, at den har lidt et Rentetab ifølge den Kontrakt, som den havde sluttet med Entreprenørerne, idet Statskassens Laan blev udbetalt senere, end Entreprenørerne skulde have deres Penge. Under Hensyn hertil har jeg ment at kunne foreslaa, at Renten nedsættes for dette ene Aar til det halve. Men jeg vil ganske vist tilføje, at jeg har meget liden Lyst til at foreslaa en Gentagelse heraf; thi deri har den ærede Ordfører utvivlsomt Ret, at det er i høj Grad demoraliserende, om Landets Kommuner ville gaa i Spidsen med at søge at unddrage sig fra at opfylde de Forpligtelser, som de som Laantagere have paataget sig over for Statskassen. Det bør ikke være Reglen, at en saadan Fremgangsmaade vinder Tilslutning her i Rigsdagen. Ganske vist maa det siges at være sket mangfoldige Gange tidligere. Hvis man fremtidig vil gøre sig det til Regel at sige nej, vil det altsaa være at indlede en ny, men tillige saa meget bedre Praksis. — Den ærede Ordfører nævnte i Forbindelse hermed Grenaa Havn. Jeg skal i den Anledning henvise til, hvad jeg allerede tidligere derom har sagt. Spørgsmaalet om en Forbedring af Indløbet til Grenaa Havn, særlig af Hensyn til den Betydning, denne Havn har for Fiskeriet, har allerede i længere Tid beskæftiget Administrationen. Jeg haaber, at det vil være muligt for mig at kunne gøre noget i saa Henseende paa næste Aars Finanslov. Noget bestemt herom kan jeg endnu ikke sige, men Sagen er Genstand for mine bedste Overvejelser. I Sammenhæng hermed skal jeg dog ikke undlade at tilføje, at Grenaa Kommune ikke hører til dem, som til deres Havn have modtaget mindst Understøttelse af Staten. I 1878—79 fik Grenaa et Statslaan paa 166,000 Kr. under Kommunens Garanti. Dette Laan skulde være rente- og afdragsfrit i 10 Aar og skulde derefter altsaa fra 1888—89 forrentes og afdrages med 6 pCt., hvoraf 4 pCt. Rente og Resten Afdrag. Da 1888—89 kom, fik Grenaa 5 Aars Hæn-